

Țara

Flavius

Ce simt mai aproape de mine, țara
cu pământul ce mustește comori,
ce simt mai aproape de ea, trădătorii
cu ochiul ascuns în piele.

Ce am cel mai de preț de spus,
cuvintele prin gura ei de rai,
ce am mai sfânt de păstrat,
limba lui Eminescu-n vorbire.

Și ce n-am să-i reproșez niciodată,
dulcele ei vis de urcare-n măreție
dar vouă vă reproșez ignoranța ori neștiința
de a fi cu ea pe același drum.

De aceea tot ce gândesc e un adevăr
care nu iese la iveală ușor
fiindcă multe cozi de topor lasă securea,
să taie la rădăcina neamului meu.